

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 20.5.2015
COM(2015) 212 final

2015/0108 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2015/104, wat bepaalde vangstmogelijkheden betreft

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Bij Verordening (EU) 2015/104 van de Raad zijn voor 2015 voor sommige visbestanden en groepen visbestanden de vangstmogelijkheden vastgesteld welke in de wateren van de Unie en, voor vaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn. Deze vangstmogelijkheden worden doorgaans meerdere keren gewijzigd gedurende de periode waarin zij van kracht zijn.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Met de lidstaten zijn uitvoerige besprekingen gevoerd over het opleggen van vangstbeperkingen voor specifieke soorten vistuig en het gebruikmaken van een gesloten gebied. De lidstaten is gevraagd specifieke zeebaarsvisserijen te identificeren en aan te geven hoe zij de zeebaarsvangsten en de sterfte in hun respectieve visserijen kunnen reduceren.

Als reactie daarop hebben Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk een reeks vangstbeperkingen geïdentificeerd en aangegeven welke de impact daarvan is op de verschillende vangstmethoden die in de zeebaarsvisserij worden gebruikt.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Het voorstel heeft tot doel Verordening (EU) 2015/104 te wijzigen zoals hieronder wordt uiteengezet.

In juni 2014 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) wetenschappelijk advies uitgebracht over dit bestand, dat sinds 2012 snel achteruitgaat. Bovendien zijn de bestaande nationale maatregelen ter bescherming van zeebaars volgens het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) door de bank genomen ondoeltreffend gebleken. Zeebaars is een langzaam groeiende soort die laat geslachtsrijp wordt. De visserijsterfte bij dit bestand ligt momenteel vier keer hoger dan het niveau dat de maximale duurzame opbrengst zou opleveren (MSY – maximum sustainable yield). Aangezien de toestand van het zeebaarsbestand in de Keltische Zee, het Kanaal, de Ierse Zee en het zuidelijke deel van de Noordzee (ICES-sectoren IVb, c en VIIa, d-h) kritiek blijft, dienen de vangsten van dit bestand zover mogelijk te worden gereduceerd om de rekrutering te stimuleren en te beschermen.

In januari 2015 zijn op basis van artikel 12 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid noodmaatregelen genomen om de paaibestanden van zeebaars urgent bescherming te bieden. De bescherming op grond van die verordening is echter tijdelijk. De Commissie heeft duidelijk gesteld dat de noodmaatregelen het eerste deel vormen in een driedelige beheersmatige reactie die in 2015 haar beslag moet krijgen, en dat zij met de lidstaten samenwerkt om deze verder te ontwikkelen. De eerste wijziging van Verordening (EU) 2015/104 inzake de vangstmogelijkheden is al vastgesteld: met dit tweede deel van de beheersmatige reactie op de situatie van het zeebaarsbestand zijn vangstbeperkingen voor sportvissers ingevoerd.

Het onderhavige voorstel bevat het derde deel van de reeks maatregelen, dat is besproken met de lidstaten die een belang hebben in de visserij op dit bestand. Het gaat om de invoering van maandelijkse vangstbeperkingen voor specifieke vangstmethoden en een verbod ter ondersteuning van de reeds door Ierland genomen instandhoudingsmaatregelen – de Ierse nationale wetgeving verbiedt de commerciële exploitatie van zeebaars door Ierse vaartuigen.

Invoering van een vergelijkbaar verbod en uitbreiding daarvan tot alle EU-vaartuigen die actief zijn in het gebied, zou het bestand ten goede komen, de ontwikkeling van verdere gerichte visserijen voorkomen en verplaatsing naar dit gebied verhinderen. Daarom wordt een verbod voor de ICES-sectoren VIIa-c,g,j-k voorgesteld, weliswaar met toelating van beperkte visserijmogelijkheden voor kleinschalige vloten in de Britse territoriale wateren. De visserij in de ICES-sectoren IVb,c en VIId,e,f,h moet eveneens worden gereduceerd, meer bepaald aan de hand van maandelijks vangstbeperkingen.

Zeebaars wordt gevangen in het kader van een aantal incidentele en gerichte visserijen. Aangenomen wordt dat een vangstbeperking vooral een impact zal hebben op de visserijen die gericht op zeebaars vissen zodat de vissers de gelegenheid krijgen hun visserijpraktijken met het oog op vangstreductie aan te passen. De vangstbeperkingen zijn zo gekozen dat incidentele vangsten kunnen worden aangeland.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2015/104, wat bepaalde vangstmogelijkheden betreft

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In juni 2014 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) wetenschappelijk advies uitgebracht over het zeebaarsbestand in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en bevestigd dat dit bestand sinds 2012 snel achteruitgaat. Bovendien heeft het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) de geldende nationale maatregelen ter bescherming van zeebaars beoordeeld en deze, over de hele linie, ondoeltreffend bevonden. Zeebaars is een langzaam groeiende soort die laat geslachtsrijp wordt. De visserijsterfte bij het zeebaarsbestand in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan ligt momenteel vier keer hoger dan het niveau dat de maximale duurzame opbrengst zou opleveren (MSY – maximum sustainable yield).
- (2) Bij Uitvoeringsverordening (EU) 2015/111¹ heeft de Commissie op basis van artikel 12 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad² noodmaatregelen genomen met het oog op het reduceren van de visserijsterfte die wordt veroorzaakt door gericht op paaibestanden van zeebaars vissende pelagische vaartuigen.
- (3) Verordening (EU) 2015/104 van de Raad³ is gewijzigd bij Verordening (EU) 2015/523 van de Raad⁴, met als doel de impact van recreatievisserijen op de visserijsterfte te reduceren.

¹ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/111 van de Commissie van 26 januari 2015 tot vaststelling van maatregelen ter verlichting van een ernstige bedreiging voor de instandhouding van het zeebaarsbestand (*Dicentrarchus labrax*) in de Keltische Zee, het Kanaal, de Ierse Zee en het zuidelijke deel van de Noordzee (PB L 20 van 27.1.2015, blz. 31).

² Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

³ Verordening (EU) 2015/104 van de Raad van 19 januari 2015 tot vaststelling, voor 2015, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 43/2014 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 779/2014 (PB L 22 van 28.1.2015, blz. 1).

⁴ Verordening (EU) 2015/523 van de Raad van 25 maart 2015 tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 43/2014 en (EU) 2015/104 met betrekking tot bepaalde vangstmogelijkheden (PB L 84 van 28.3.2015, blz. 1).

- (4) Aangezien een verdere reductie van de vangsten noodzakelijk is, moeten de vangsten van gerichte visserijen worden beperkt aan de hand van maandelijkse vangstbeperkingen in de ICES-sectoren IVb en IVc, alsmede in VIId, VIIe, VIIf en VIIh. Voorts moeten maandelijkse vangstbeperkingen worden toegepast in de Britse territoriale wateren in de ICES-sectoren VIIa en VIIg. Deze maatregel moet de vissers in staat stellen hun huidige visserijpraktijken zo aan te passen dat zij zeebaars vermijden, maar toch een zekere incidentele bijvangst mogen behouden.
- (5) De door Ierland genomen instandhoudingsmaatregelen moeten worden behouden en worden uitgebreid tot alle vaartuigen van de Unie die actief zijn in de ICES-sectoren VIIb, VIIc, VIIj en VIIk. Deze maatregelen moeten tevens van toepassing zijn in de ICES-sectoren VIIa en VIIg, met uitzondering van de wateren binnen 12 zeemijl vanaf de basislijn die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk vallen.
- (6) De zeebaarsvangsten moeten maandelijks worden gemonitord aan de hand van door de lidstaten verzamelde gegevens.
- (7) Verordening (EU) 2015/104 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (8) Aangezien de situatie dringende actie vereist, moet deze verordening in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In Verordening (EU) 2015/104 wordt het volgende artikel 9 bis ingevoegd:

"Artikel 9 bis

Maatregelen inzake zeebaars

1. Het is vaartuigen van de Unie verboden om in de volgende gebieden meer dan de in lid 2 vastgestelde hoeveelheden zeebaars te vissen en om meer dan de in dat lid vastgestelde, in die gebieden gevangen hoeveelheden zeebaars aan boord te houden, te verplaatsen, over te laden of aan te landen:
 - a) ICES-sectoren IVb, IVc, VIId, VIIe VIIf en VIIh;
 - b) wateren binnen 12 zeemijl vanaf de basislijn die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk vallen in de ICES-sectoren VIIa en VIIg.
2. Voor de toepassing van lid 1 gelden de volgende vangstbeperkingen:

Type vistuig	Maximale toegestane zeebaarsvangst per vaartuig per kalendermaand (in kg)
OTM of PTM, pelagische trawls	1 500
OTB, alle types demersale trawls, inclusief Deense / schotse zegennetten	1 500
Alle GN, alle drijfnetten en vaste (schakel-) netten	1 000

Alle LL, alle beuglijnen en hengels	1 000
Ringzegens	3 000

3. Voor vaartuigen van de Unie die in één kalendermaand meer dan één vistuig gebruiken, geldt de laagste van de vangstbeperkingen die in lid 2 voor de betrokken vistuigen zijn vastgesteld.
4. Overdracht van de in lid 2 vastgestelde vangstbeperkingen van de ene maand naar de andere of tussen vaartuigen is verboden.
5. Het aan boord hebben, overladen, verplaatsen of aanlanden van zeebaars die is gevangen in de ICES-sectoren VIIb, VIIc, VIIj en VIIk, alsmede in de wateren van de ICES-sectoren VIIa en VIIg buiten 12 zeemijl vanaf de basislijn die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk vallen, is verboden voor vaartuigen van de Unie.
6. De lidstaten melden uiterlijk 14 dagen na het einde van elke maand aan de Commissie hoeveel zeebaars met welke vistuigtype per vaartuig is gevangen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter